

Soru

Bir süre kuyunun başında dikildikten sonra, bahçe kapısından içeri girip “Anneciğim!” diye seslendin, ama o yanıt vermedi. Batıya bakan evin bahçesi güneş ışığıyla yıkanıyordu. Onu bulmak için içeri girdin, ama oturma odasında da, yatak odasında da yoktu. Ev darmadağındı. Masanın üstünde kapağı açık bir su şişesi duruyordu. Musluğun yanında da bir fincan vardı. Oturma odasındaki paspasın üstünde içi paçavralarla dolu tersyüz olmuş bir sepet duruyordu. Koltuğun üstündeysen sanki baban üstünden çıkarıp fırlatmış gibi kolları iki yana açılmış kirli bir gömlek duruyordu. Bomboş evi akşam güneşi aydınlatıyordu. İçeride kimseciklerin olmadığını bildiğin halde, bir kez daha “Anneciğim!” diye bağırdın. Ön kapıdan dışarı çıkınca, annenin yan bahçedeki kapısız barakanın önünde, ahşap platformda yattığını gördün. “Anneciğim!” diye bağırdın, ama sana yanıt vermedi. Ayakkabılarını giyip barakaya doğru ilerlemeye başladın. Olduğun yerden bahçenin tamamı gözüküyordu. Annen çok eskiden burada maya hazırlardı. Baraka, yanındaki domuz ağılına kadar genişletilmişti ve çok kullanışlıydı. Annen duvara monte ettiği raflara kulla-

메워진 우물 위에서 잠시 서성이다가 작은 문 안으로 들어서며
엄마! 하고 불렀으나 아무 대답이 없었다. 막 기울기 시작한 가을별
이 서향집 마당에 가득 차 있었다. 집 안으로 들어가 살폈지만 거실
에도 방에도 엄마는 없었다. 집 안은 어수선했다. 식탁 위 물병 뚜
껑은 열려 있고 물컵은 개수대에 놓여 있었다. 거실 바닥에 깔린 돛
자리엔 걸레바구니가 덮여져 있고 소파엔 아버지가 벗어놓은 돛
때문은 셔츠가 팔을 벌리고 걸려 있었다. 서향집인 탓에 사위어가
는 중인데도 강한 빛이 빈 공간에 스며 있었다. 엄마! 텅 비었다는
걸 알면서도 너는 엄마! 하고 한번 더 불러보았다. 그러곤 현관문을
열고 되나오다가 옆마당의 문이 닫히지 않은 헛간에 놓인 평상 위
의 엄마를 발견했다. 엄마는 평상에 누워 있었다. 엄마! 불렀으나
대답이 없었다. 신발을 고쳐신고 엄마를 바라보며 헛간 쪽으로 걸
어갔다. 헛간에선 마당을 내다볼 수 있었다. 오래전 그곳에서 엄마
는 누룩을 빻곤 했다. 헛간 옆의 돼지막을 터놓아서 헛간은 제법 쓸
모있게 변했다. 벽에 선반을 달아 이제 사용하지 않는 부엌살림을

지난가을까지만 해도 너는 너의 엄마를 잘 안다고 생각했다. 엄마가 무엇을 좋아하는지, 엄마가 화났을 때 어떻게 해야 누그러지는지, 엄마가 무슨 말을 듣고 싶어하는지. 누가 지금 엄마가 뭘 하고 있는지 아느냐고 물으면 고사리를 말리고 있을걸요, 일요일이니 성당에 가셨겠는데, 십초 내에 대답할 수 있었다. 그러나 너의 생각은 지난가을에 조각이 났다. 엄마에게 너란 존재가 딸이 아니라 손님이 된 듯한 기분을 느낀 것은 엄마가 네 앞에서 집을 치울 때였다. 어느날부턴가 엄마는 방에 떨어진 수건을 집어 걸었고, 식탁에 음식이 떨어지면 얼른 집어냈다. 예고 없이 엄마 집에 갈 때 엄마는 너저분한 마당을, 깨끗하지 못한 이불을 연방 미안해했다. 냉장고를 살피다가 네가 말려도 반찬거리를 사러 시장엘 나갔다. 가족이란 밥을 다 먹은 밥상을 치우지 않고 앞에 둔 채로도 아무렇지 않게 다른 일을 할 수 있는 관계다. 어질러진 일상을 보여주기 싫어하는 엄마 앞에서 네가 엄마에게 손님이 되어버린 것을 깨달았다.

Geçen sonbahara değin anneni çok iyi tanıdığımı sanıyordun. Onun nelerden hoşlandığını, kızdığı zaman onu sakinleştirmek için ne yapman gerektiğini, ne duymak istediğini bildiğini düşünüyordun. Birisi sana annenin ne yaptığını soracak olsa, on saniyede yanıt verebilirdin: Yaprak kuruttuğunu ya da günlerden pazar olduğu için kilisede olabileceğini söyledin. Ama geçen sonbahar, onun hakkında bildiğini sandığın her şey darmadağın oldu. Ona sürpriz bir ziyaret yapmak istedin. Eve gittiğinde, annen sana bir misafir gibi davrandı. Sürekli olarak bahçenin düzensiz olmasından ya da etraftaki kirli battaniyelerden şikâyet ediyordu. Bir ara yerden bir bez alıp silkeledi. Sonra masanın üstüne yemek dökülünce hemen temizlemeye koyuldu. Buzdolabını açıp yiyecek bir şey var mı diye baktı ve ona engel olmaya çalıştığın halde doğruca pazara gitti. İnsan ailesiyle birlikteyse, masaya yemek döküldü diye utanmaz, başka bir şey yapmaya kalkışmaz. Annen dağınık gündelik hayatını örtbas etmeye çalışırken, sen kendini o evde bir yabancı gibi hissetmiştin.